

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 14CoE/3/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1623200012
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Foltán
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:1623200012.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Róberta Foltána a sudcov JUDr. Ľubomíra Bundzela a JUDr. Kristíny Srnkovej, vo veci výkonu rozhodnutia o úprave styku otca s maloletým A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpeným Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 2942/60A, dieťa matky - povinnej C. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. F. XXX, zastúpenej advokátom JUDr. Róbertom Šegedom, AK so sídlom Malacky, Záhorácka ul. č. 1899/11A, a otca - oprávneného G. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., H. D. F. XXXX/XX, v konaní o návrhu otca na nariadenie výkonu rozhodnutia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Malacky č. k. 22Em/1/2023-154 zo dňa 15.06.2023, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
- II. Žiaden z účastníkov konania **n e m á** nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol a žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov konania nepriznal.
2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že oprávnený (ďalej iba „otec maloletého“) sa návrhom zo dňa 02.01.2023 domáhal výkonu rozhodnutia - uznesenia Krajského súdu v Bratislave č. 11CoP/321/2021-119 zo dňa 30.09.2021, v časti stretávania sa otca s maloletým A.. Otec svoj návrh odôvodnil tým, že mu matka dňa 30.12.2022 odmietla odovzdať maloletého A., a to aj napriek príchodu privolanej policajnej hliadky a opakovaným výzvam na odovzdanie maloletého. Matka napriek opakovaným žiadostiam odmietla maloletého A. odovzdať otcovi aj v dňoch 26.08.2022, 31.08.2022, 07.09.2022, 09.09.2022, 14.12.2022, 16.12.2022, 28.12.2022, čím spôsobila vážny zásah do práv ako maloletého A., tak aj otca.
3. Podľa prvostupňového súdu, i keď boli obdobia, v ktorých sa styk otca s maloletým A. neuskutočňoval tak, ako bolo nariadené, tieto boli následkom nepochopenia neodkladného opatrenia zo strany oboch rodičov, pokiaľ ide o miesto odovzdávania a preberania maloletého. Po intervencii a komunikácii s ÚPSVaR Malacky, ktorý bol súdom požiadany, aby realizoval pohovor s rodičmi, rodičia po vzájomnej dohode do zápisnice z pojednávania dňa 09.03.2021 potvrdili, že miestom odovzdávania a preberania maloletého bude adresa A., I. J. F. XX, a následne, takisto po intervencii kolízneho opatrovníka, tak, aby sa eliminovali problémy vznikajúce pri preberaní maloletého, sa dohodli, že miestom preberania maloletého A. bude materská škola, ktorú maloletý A. navštevuje. Súd prvej inštancie konštatoval, že po tomto ujasnení miesta preberania/odovzdávania maloletého sa stretávanie otca s maloletým A. realizuje

riadne v zmysle neodkladného opatrenia, čo na pojednávaniach nariadených vo veci potvrdili obaja rodičia, v dôsledku čoho v súčasnosti nie je dôvodné nariaďovať výkon rozhodnutia.

4.

Súd prvej inštancie s poukazom na ustanovenie § 376 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z., Civilného mimosporového poriadku (ďalej iba „CMP“) uviedol, že keďže obaja rodičia na pojednávaniach nariadených vo veci potvrdili, že stretnutia maloletého s otcom sa od 09.03.2023 realizujú tak, ako bolo nariadené uznesením súdu č. k. 8P/33/2021-48 zo dňa 21.05.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. 11CoP/321/2021-119 zo dňa 30.09.2021, prípadne občasne v náhradnom termíne, návrh otca na nariadenie výkonu rozhodnutia ako nedôvodný zamietol.

5.

O nároku o náhradu trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ustanovenia § 52 CMP, podľa ktorého v mimosporových konaniach nemá žiaden z účastníkov na náhradu trov konania nárok.

6.

Uznesenie napadol riadnym a včasným odvolaním otec maloletého s návrhom na jeho zmenu vyhovením jeho návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia - uznesenia Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 11CoP/321/2021-119 dňa 30.09.2021 a nariadením odňatia maloletého A. matke a jeho odovzdania otcovi v dňoch určených v súdnom rozhodnutí, t. j. každý párný kalendárny týždeň v roku od piatka 17:00 hod do nedele 17:00 hod a každú stredu od 15:00 hod do 18:30 hod..

Odvolanie odôvodnil tým, že matka maloletého rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave č. 11CoP/321/2021-119 zo dňa 30.09.2021 opakovane nerešpektovala už v minulosti pred uvedeným incidentom v E. dňa 30.12.2022, opakovane neumožňovala maloletemu styk s otcom v zmysle výroku o úprave styku v rozhodnutí, na základe čoho bol otec maloletého po incidente nútený opakovane podávať na príslušný súd celkovo sedem návrhov na výkon rozhodnutia. Matka maloletého aj napriek opakovaným žiadosťiam otca vedome a úmyselne odmietla odovzdať maloletého otcovi v zmysle rozhodnutia súdu v nasledovných dňoch (čo sama potvrdila aj na pojednávaniach nariadených k návrhu na výkon rozhodnutia): 26.8.2022, 31.8.2022, 7.9.2022, 9.9.2022, 14.12.2022, 16.12.2022, 28.12.2022, 25.1.2023, 27.1.2023, 10.02.2023, 15.02.2023 a 19.04.2023.

Otec namietal, že nakoľko podal na príslušný súd celkovo sedem návrhov na výkon rozhodnutia pre neplnenie povinností, ktoré matke ako povinnej vplývajú z exekučného titulu, a príslušný súd najprv jednak nevydal uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia a nakoniec dňa 15.06.2023 celý návrh zamietol, považuje celé konanie o výkon rozhodnutia ex tunc za nezákonné - príslušný súd podľa jeho názoru nepostupoval v súlade s ust. § 370 a nasl. CMP, príslušný súd mal podľa jeho názoru po doručení prvého návrhu na výkon rozhodnutia dňa 02.01.2023, ktorým bolo osvedčené a preukázané (príslušníci PZ na mieste, zápisnica a trestné oznámenie na OR PZ Sereď, potvrdenie zo strany samotnej povinnej, že neplní povinnosti z rozhodnutia), že povinná porušuje vykonateľné súdne rozhodnutie, vydať uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia v súlade s ustanovením § 378 ods. 1 CMP a až následne postupovať podľa ustanovenia § 379 CMP, t. j. vyzývať povinnú, aby sa rozhodnutiu podrobila a upozorňovať ju na následky neplnenia povinností ustanovených v rozhodnutí na nariadených pojednávaniach dňa 17.02.2023 a 09.03.2023 (uloženie pokuty 1.000 eur a pod.).

Odvolateľ poukazoval na skutočnosť, že v konaní o výkon rozhodnutia dochádza k porušovaniu základného práva na starostlivosť o deti a ich výchovu podľa čl. 41 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života podľa čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

V ďalšom dôvodil tým, že pokiaľ by podával návrhy na výkon rozhodnutia za to isté porušenie povinností z rozhodnutia (napr. dva rovnaké návrhy, z dôvodu, že povinná dňa 19.04. neplnila rozhodnutie) bol by správny postup súdu podľa ustanovenia § 159 CSP, keď by súd v tom prípade druhý návrh otca zastavil. Avšak nie v prípade, keď sa jedná vždy o nové porušenie exekučného titulu, o to viac v súvislosti so skutočnosťou, že príslušný súd už pred dorúčením predmetných návrhov na výkon rozhodnutia nepostupoval v súlade s uvedenými ustanoveniami Civilného mimosporového poriadku a uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia do dnešného dňa nevydal, naopak, návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia zamietol. Uvedeným konaním príslušný súd podľa názoru otca porušuje ustanovenie čl. 4 CMP, podľa ktorého súd aplikuje a interpretuje právo rovnako vo vzťahu ku všetkým účastníkom konania.

Opakovane, tak ako v návrhoch na výkon rozhodnutia podaných na príslušnom súde, uvádzal, že miestom plnenia podľa platného súdneho rozhodnutia je I. J. F. XX, XXX XX A.. Poukazoval aj na skutočnosť, že podľa platného rozhodnutia súdu v súlade s § 329 (2) CSP platí, že pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. V čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie mala matka maloletého bydlisko na I. XX K. A.. Toto bydlisko matky maloletého bolo preskúmané aj zástupcom kolízneho opatrovníka maloletého. Do doby, kým matka nezačala úmyselne porušovať platné rozhodnutie súdu, dochádzalo k odovzdávaniu maloletého vždy v mieste bydliska matky maloletého na I. XX K. A.. Rovnako vyjadrenia zástupcu kolízneho opatrovníka ÚPSVaR Malacky považuje otec aj vo svetle vyššie uvedených a preukázaných skutočností za nepravdivé a zavádzajúce.

7.

K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že má za to, že súd skúmal všetky skutočnosti a okolnosti, ktoré bolo potrebné posúdiť na to, aby prijal vo veci rozhodnutie. Súd objektívne zhodnotil všetky uskutočnené opatrenia a sociálne šetrenia v rámci výkonu opatrení sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately v zmysle zákona č. 305/2005 Z.z. o sociálnoprávnej ochrane detí a o sociálnej kuratele a o zmene a doplnení niektorých zákonov a v znení neskorších predpisov zo zisťovania informácií o dôvodoch neplnenia si povinnosti vyplývajúcej z právoplatného uznesenia Okresného súdu Malacky, sp. zn. 8P/33/2021-48, podľa § 5 písm. a) až d) Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti SR č. 207/2016 Z.z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých.

Kolízny opatrovník v ďalšom uviedol, že z ich šetrenia nevyplývalo, že by matka úmyselne otcovi v styku s maloletým bránila a chce brániť. Rodičia sa zhodli na tom, že matka otcovi umožňovala styk s maloletým i nad rámec rozhodnutia. Pri zisťovaní a preverovaní skutočností, či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa matka - povinná nepodrobuje rozhodnutiu v časti úpravy styku otca s maloletým, boli zistené rozpory medzi rodičmi v súvislosti s miestom odovzdávania a preberania maloletého počas víkendov. Nezistili teda také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali nariadenie výkonu rozhodnutia. Odvolanie otca voči uzneseniu o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia považuje za nedôvodné vzhľadom na vykonané dokazovanie potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a najmä s ohľadom na najlepší záujem maloletého dieťaťa. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti navrhol napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo veci starostlivosti o maloletého A. potvrdiť.

8.

K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že nesúhlasí s tvrdeniami otca uvádzanými v jeho odvolaní a taktiež absolútne nesúhlasí s tvrdením otca, že boli porušené základné práva a slobody ich syna, na ktoré poukazuje otec, resp., že by sa ona dopúšťala akéhokoľvek nátlaku na maloletého. Má za to, že skutočnosť, že otcovi nebolo vyhovené ani v jednom jeho návrhu, resp. ani jedno jeho trestné oznámenie na matku neskončilo podľa predstáv otca, nemôže bez ďalšieho dôvodu zakladať, že by malo dochádzať k porušovaniu základných ľudských práv a slobôd maloletého. Je to práve matka, ktorá rešpektuje záujmy a potreby maloletého, ktorá vníma žiadosti a vyjadrenia maloletého a podľa nich aj koná, ktorá sa zo všetkých síl snaží, aby konflikt medzi rodičmi sa čo v najmenšej miere preniesol na maloletého.

Uvádzala, že nespočetné podania otca presahujú podľa jej názoru úmernú mieru a je teda zrejmé, že je to otec, ktorý aj napriek snahe súdu, ÚPSVaR Malacky a v neposlednom rade aj matky o zmierné vyriešenie veci, vyvoláva konfliktné situácie a prehľbuje negatívne postoje a nálady medzi rodičmi. Matka zastáva názor, že sa otec svojimi podaniami, odvolaniami a trestnými oznámeniami, vzhľadom na ich počet, snaží navodiť situáciu, že matka nie je spôsobilá sa o maloletého starať, že matka svojim správaním znemožňuje stretávanie maloletého s otcom, že matka porušuje základné práva a slobody chránené Ústavou SR, medzinárodnými dohovormi, zákonmi a ostatným právnymi predpismi ako otca, tak aj maloletého; doposiaľ však ani jedno podanie otca, vykonané šetrenia zo strany Polície SR, dozor ÚPSVaR Malacky ani dokazovanie na súde takéto tvrdenia otca nepotvrdili.

Matka má za to, že súd prvej inštancie dospel k správnym skutkovým zisteniam, zistil dostatočne skutočný stav veci na účely vydania napádaného uznesenia a že vec správne právne posúdil, a preto navrhol, aby uznesenie súdu prvého stupňa bolo potvrdené.

9.

K vyjadreniu matky sa vyjadril otec, podľa ktorého vyjadrenie matky obsahuje len všeobecné, nepravdivé a zavádzajúce skutkové tvrdenia nepodložené dôkazmi, pričom poukazoval na svoje vyjadrenie doručené Krajskému súdu v Trnave pod sp. zn. 12CoP/56/2023 zo dňa 01.08.2023. Vyjadrenie kolízneho opatrovníka maloletého zo dňa 14.07.2023 považuje za bezpredmetné, nakoľko obdobne

obsahuje nepravdivé skutkové tvrdenia, a navrhol súdu naň neprihliadať. Otec má za to, že miesto odovzdávania maloletého, tak ako bolo určené v platnom a vykonateľnom súdnom rozhodnutí, je podstatnou súčasťou výroku samotného rozhodnutia a nie je možné ospravedlňovať konanie matky, ktorá si miesto odovzdávania maloletého volí svojvoľne v rozpore so súdnym rozhodnutím, keď má byť miestom odovzdávania maloletého podľa predstáv matky raz E. (okres Galanta), potom A. a inokedy G. (okres Malacky) alebo L.. Pričom aj v prípade, keď otec pristúpi a podvolí sa šikanóznemu konaniu a dostaví sa po maloletého na miesto určené matkou, matka mu maloletého odmieta odovzdať (a to napriek privolaným príslušníkom PZ) a otec sa musí následne opakovane obracať s návrhmi na výkon rozhodnutia na súd, ktorý je však nečinný a výkon rozhodnutia nenariadi.

Z uvedených dôvodov navrhuje Krajskému súdu v Trnave na predložené vyjadrenia matky, ako aj kolízneho opatrovníka maloletého, ako na zjavne nedôvodné (zavádzajúce) neprihliadať a súčasne nariadiť výkon súdneho rozhodnutia, ktorý zabezpečí elimináciu svojvoľného konania matky, ktorá opakovane vedome a úmyselne zasahuje do základných práv a slobôd maloletého dieťaťa, ako aj do rodičovských práv otca maloletého. Otec rovnako zaslal súdu do predmetného konania vyjadrenie k sp. zn. 12CoP/56/2023.

10.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, uznesenie súdu prvej inštancie je vecne správne, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 CSP).

11.

Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 376 ods. 1 a 2 CMP, ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu.

Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

12.

Úlohou súdu v konaní o výkon rozhodnutia, je v prvom rade viesť povinného k tomu, aby si svoje povinnosti vyplývajúce mu zo súdneho rozhodnutia plnil dobrovoľne. Súd musí posúdiť, či konaním povinného rodiča došlo k porušeniu práv a povinností oprávneného rodiča, ktoré mu vyplývajú z právoplatného a vykonateľného rozhodnutia súdu.

Súd rozhodujúci o výkone rozhodnutia vo veci styku rodiča s maloletým dieťaťom je teda v prvom štádiu konania povinný zisťovať, z akého dôvodu sa rozhodnutím upravený styk nerealizuje a akú mieru viny na jeho nerealizovaní má tak rodič povinný, ako aj rodič oprávnený, či samotné maloleté dieťa. V konaniach vo veciach starostlivosti o maloletých, teda tiež v konaní o výkon rozhodnutia týkajúceho sa maloletých detí, súd pri rozhodovaní má na zreteli predovšetkým záujem maloletého dieťaťa, ktorý by však mali sledovať predovšetkým obaja jeho rodičia.

13.

Ako uviedol v odvolaní napadnutom uznesení súd prvej inštancie, otec bol podľa nariadeného neodkladného opatrenia oprávnený maloletého preberať v predškolskom zariadení, ktoré maloletý navštevuje, a odovzdávať ho matke v mieste jej bydliska; v prípade, že sa maloletý v určený deň nebude nachádzať v predškolskom zariadení, miestom jeho prevzatia je miesto bydliska matky.

V čase vydania neodkladného opatrenia mala matka trvalé bydlisko na adrese G., E. I. F. XXX/XX, reálne sa však zdržiavala na adrese A., I. J. F. XX. Obdobia, kedy sa styk otca s maloletým A. neuskutočňoval tak, ako bolo nariadené, boli zjavne spôsobené nepochopením neodkladného opatrenia zo strany oboch rodičov, pokiaľ ide o miesto odovzdávania a preberania maloletého, kedy sa rodičia nevedeli dohodnúť, ktoré miesto má takýmto miestom byť. Avšak po intervencii a komunikácii s ÚPSVaR Malacky, ktorý bol súdom požiadaný, aby realizoval pohovor s rodičmi, rodičia po vzájomnej dohode do zápisnice z pojednávania dňa 09.03.2021 potvrdili, že miestom odovzdávania a preberania maloletého bude adresa A., I. J. F. XX, a následne, takisto po intervencii kolízneho opatrovníka, tak, aby sa eliminovali problémy vznikajúce pri preberaní maloletého, sa dohodli, že miestom preberania maloletého A. bude materská škola, ktorú maloletý A. navštevuje.

V prejednávanej príhode ide o situáciu, keď realizácia styku maloletého s otcom neprebíhala tak, ako ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, ktorým bol upravený styk otca s maloletým. Súd prvej inštancie na podklade návrhu otca preto správne skúmal dôvody nerealizovania styku s maloletým z hľadiska existencie ospravedlniteľných dôvodov, pre ktoré sa matka ako povinná nemohla podrobovať rozhodnutiu, pre ktoré nedochádzalo k styku otca s maloletým, a tiež z hľadiska záujmu o zdravý vývin maloletého. V týchto intenciách bolo súdom prvej inštancie vykonané dokazovanie vyjadreniami oboch strán ako aj úradnými záznamami kolízneho opatrovníka. ÚPSVaR Malacky bol súdom prvej inštancie požiadaný, aby realizoval pohovor s rodičmi, pričom rodičia sa dohodli na mieste odovzdávania a preberania maloletého. Rovnako kolízny opatrovník na pojednávaní uviedol, že pokiaľ sa stretnutie v minulosti neuskutočnilo, matka preukázala objektívne dôvody a o týchto skutočnostiach ÚPSVaR Malacky informovala. Dodal, že nariadenie výkonu rozhodnutia nie je v záujme maloletého. Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že obaja rodičia na pojednávaniach okresného súdu potvrdili, že stretnutia maloletého s otcom sa od 09.03.2023 realizujú tak, ako bolo nariadené uznesením č. k. 8P/33/2021-48 zo dňa 21.05.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 11CoP/321/2021-119 zo dňa 30.09.2021, a v ojedinelých prípadoch v náhradnom termíne.

14.

Pokiaľ otec v odvolaní namietal, že po doručení prvého návrhu na výkon rozhodnutia dňa 02.01.2023, ktorým bolo osvedčené, že matka porušuje vykonateľné súdne rozhodnutie mal konajúci súd vydať uznesenie o nariadení výkonu rozhodnutia a až následne vyzývať povinnú aby sa rozhodnutiu podrobovala, je potrebné v záujme ozrejmenia právnej situácie uviesť, že v zmysle § 3 vyhlášky č. 207/2016 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti výkonu rozhodnutia vo veciach maloletých, súd po podaní návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP) alebo po začatí vykonávacieho konania bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP), pred vydaním uznesenia o nariadení výkonu rozhodnutia zisťuje, či sa povinný podrobuje rozhodnutiu a v prípade negatívneho zistenia, či existujú ospravedlniteľné dôvody, pre ktoré sa povinný nemôže podrobovať rozhodnutiu, teda či sú naplnené zákonné podmienky nariadenia výkonu rozhodnutia Pri zisťovaní existencie ospravedlniteľných dôvodov súd zohľadňuje najmä správanie sa povinného pri plnení povinností a správanie sa oprávneného pri realizácii práv vyplývajúcich z rozhodnutia, ako aj správanie sa a názor maloletého. Ak súd zistí, že je možné predpokladať, že existujúce ospravedlniteľné dôvody by bolo možné odstrániť a plnenie rozhodnutia dosiahnuť účasťou na sociálnom poradenstve, psychologickom poradenstve alebo na inom odbornom poradenstve, povinnosť podrobiť sa poradenstvu možno nariadiť neodkladným opatrením po predchádzajúcom posúdení vhodnosti a predpokladaného času trvania neodkladného opatrenia osobou, u ktorej sa má poradenstvo vykonať.

Pre úplnosť možno konštatovať, že podľa § 378 ods. 1 CMP môže súd vykonať úkony a opatrenia smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinností aj po vydaní rozhodnutia o nariadení výkonu rozhodnutia, čo platí za predpokladu, že v čase vydania rozhodnutia podmienky nariadenia výkonu boli naplnené.

15.

V danom prípade, vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného v čase vydania odvolaním napadnutého rozhodnutia, možno konštatovať, že neboli naplnené zákonné predpoklady na nariadenie výkonu rozhodnutia, t. j. nebolo preukázané, že by matka maloletého v čase rozhodovania súdu neplnila povinnosť uloženú exekučným titulom dobrovoľne. S takýmto záverom súdu prvej inštancie je možné

sa stotožniť, pretože matka maloletého momentálne dobrovoľne plní to, čo jej ukladá vykonateľné rozhodnutie, ako to vyplýva aj z obsahu zápisníc z pojednávaní konaných v dňoch 16.5. a 15.6.2023, správnosť ktorých nebola účastníkmi spochybnená a podľa ktorých styk otca s maloletým nebol realizovaný iba v dňoch 19.04. a 14.06.2023, v prvom prípade z dôvodu absolvovania zápisu do základnej školy a v druhom pre pobyt maloletého v škole v prírode.

16.

Je nepochybné, že komunikácia medzi rodičmi je zlá, zrejme z dôvodu konfliktov v minulosti, pričom odvolací súd mal za to, že v minulosti existovali odstrániteľné dôvody, pre ktoré sa povinná v niektorých prípadoch nepodrobila súdnemu rozhodnutiu (neporozumenie miestu odovzdávania a preberania maloletého). Tieto dôvody sú odstrániteľné zlepšením komunikácie rodičov, ku ktorému po intervencii kolízneho opatrovníka aj zjavne došlo, matka dostatočne prejavuje ochotu rozhodnutia súdu vo veci styku otca s maloletým synom rešpektovať a styk sa v súčasnosti pravidelne realizuje.

V neposlednom rade odvolací súd poukazuje na vyjadrenie kolízneho opatrovníka, v ktorom tento k odvolaniu otca uviedol, že z ich šetrenia nevyplývalo, že by matka úmyselne otcovi v styku s maloletým bránila, a rodičia sa zhodli na tom, že matka otcovi umožňovala styk s maloletým i nad rámec rozhodnutia.

17.

Ďalšie argumenty otca odvolací súd považoval pre rozhodnutie veci za nepodstatné, nespôsobilé ovplyvniť posúdenie veci, keď i podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranami, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku strany, ktorá ju nastolila. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty strán (rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/2004, III.ÚS 209/2004, II.ÚS 200/2009).

18.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

19.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa ustanovenia § 396 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a § 52 CMP tak, ako je uvedené v II. výroku tohto uznesenia.

20.

Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 2 ods. 1 CMP, § 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).